No. 3061 Zaterdag 10 Juni 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Katholieke Actie in Italie op nieuwe wegen

LEIDING TOEVERTROUWD AAN KARDINALEN-COMMISSIE.

Naar reorganisatie op velerlei gebied.

Als een zeer belangrijke uiting van het beleid van Paus Pius XII wordt in kerkelijke kringen van de Eeuwige Stad het door den Heiligen Vader genomen besluit beschouwd, de leiding van de Katholieke Actie voor Italië aan de commissie van bisschoppen toe te vertrouwen.

Het vertrouwen van den Pontifex heeft hiertoe drie kardinalen geroepen, die tevens een Italiaans bisdom besturen, en wel de aartsbisschoppen van Palermo, Venetië en Genua, resp. H. H. Em. Lavitrano, Piazza en Boetto.

Als secretaris van deze commissie van kardinalen zal de bisschop van Parma, Mgr. Colli optreden, die daarmede door den Paus tot rechtstreekse opvolger van kardinaal Pizzardo in diens hoedanigheid van algemeen geestelijk adviseur der Katholieke Actie in Italië werd benoemd.

Het essentiële verschil met de vroegere toestand is, dat de nieuwe algemeen geestelijk adviseur, die dus met de dagelijkse leiding zal zijn belast, niet meer gelijk kardinaal Pizzardo onder het onmiddellijke gezag van de Heilige Stoel staat, doch zijn directieven ontvangt van het Italiaanse Episcopaat, vertegenwoordigd door de genoemde commissie van kardinalen.

Voortschrijdende reorganisatie.

Deze daad van den nieuwen Paus, die als een vervolg moet worden gezien van de reeds door ons besproken opheffing van het tot dusver door kardinaal Pizzardo bestuurde centrale departement voor de Katholieke Actie in de gehele Kerk, is een nieuw bewijs voor de grote wijsheid, waarmede Pius XII zet om zet doet op de door Hem juist geoordeelde weg tot reorganisatie van de leiding der Kerk.

Voor een goed begrip van de verreikende betekenis van de nieuw getroffen maatregel, die zoals gezegd in verband moet worden gezien met de allereerste regeringsdaad van den nieuwen Paus, waardoor kardinaal Pizzardo aan het hoofd werd geroepen van de Congregatie voor de Seminaria en Studiën, en die daardoor de activiteit van de Katholieke Actie over de gehele wereld raakt, moeten wij onderscheiden tussen de persoonlijke en de zakelijk motieven, alsmede tussen de uitwerking voor Italië en voor de overige landen.

De persoon van Kard. Pizzardo.

Gelijk wij reeds eerder hebben belicht, werd de persoon van den feitelijken leider der Katholieke Actie, kardinaal Pizzardo terecht of ten onrechte als een der voornaamste hinderpalen beschouwd voor een onbelemmerde ontwikkeling van het werk der Katholieke Actie. Hierin ligt een zekere tragiek, omdat juist het toegewijde werk van dezen van Apostolische ijver brandenden prelaat zo onnoemelijk veel goeds voor de lievelingsschepping van den vorigen Paus heeft gedaan.

Maar in Italië zag men in hem nu eenmaal in vele en invloedrijke kringen slechts den van antifascisme verdachten en politiek belasten vriend van Don Sturzo, en in de overige wereld waren er velen, die zich niet konden verenigen met de strakke centralistische leiding van een organisatie, die hoofdzakelijk leken omvatte en daarom zo diep kon ingrijpen in het geestelijke en ook politieke leven van elk land.

Ongewenste spanningen.

Leidden deze persoonlijke bezwaren reeds tot vele ongewenste spanningen, die het nuttige werk van de Katholieke Actie slechts konden bemoeilijken, in zakelijk opzicht zijn er nog veel gewichtiger motieven aan te voeren.

Zoals de Katholieke Actie in Italië tot dusver was georganiseerd, moest ook het meest eenvoudige vraagstuk nopens de Katholieke Actie, dat de Italiaanse regering wenste te bespreken, door deze tot onderwerp worden gemaakt van diplomatieke stappen bij de Heilige Stoel, aangezien de leiding van de K.A. in handen lag van een Kerkelijk departement. Door de nieuwe regeling is dit bezwaar vervallen, omdat thans de Italiaanse K. A. enkel door Italiaanse bisschoppen wordt bestuurd. Slechts bij diepgaande moeilijkheden zou dus in de toekomst de Paus zich gedwongen kunnen zien, zijn gezag te doen gelden. Wat betreft de zakelijke bezwaren voor de K.A. buiten Italië, is het bekend, dat vele bisschoppen de voorkeur er aan geven, alle vormen van kerkelijke organisatie en godsdienstig leven in hun diocees onder hun rechtstreekse leiding te hebben. Bovendien zijn juist op dit ogenblik strevingen gaande, om ook in de meeste Zuid-Amerikaanse staten tot stichting van een landelijke Katholieke Actie over te gaan, waarbij uiteraard rekening zal worden gehouden met het Italiaanse voorbeeld, zodat een hechte en definitieve regeling van de grondslagen der organisatie der K.A. zeer urgent was.

Interdiocesane regeling.

Een interdiocesane regeling inplaats van een organisatie voor elk bisdom afzonderlijk bestaat reeds in tal van landen, zoals b.v. in Frankrijk, en was vooral in Italië niet te vermijden, omdat door het uitzonderlijk grote aantal van vaak zeer kleine en zowel numeriek als finantiëel uiterst zwakke diocesen een in vele honderd kleine afdelingen gesplitste organisatie tot machteloosheid zou zijn veroordeeld. Daarom heeft reeds Paus Pius XI z.g. om dezelfde reden zowel voor de priesterseminaria als voor de kerkelijke rechtbanken, die volgens het Kerkelijk Wetboek eveneens voor elk bisdom afzonderlijk moeten bestaan, bepaald, dat deze in Italië voor verschillende bisdommen gemeenschappelijk moeten worden ingericht.

Het zou geheel verkeerd zijn, uit de ingrijpende maatregelen, die de nieuwe Paus reeds ten opzichte van de Katholieke Actie heeft getroffen te willen concluderen, dat Pius XII niet dat geweldige belang in het georganiseerde lekenapostolaat ziet gelijk zijn Voorganger.

De grote waardering voor het werk der K. A. ook van deze Paus is reeds afdoende gebleken uit de liefdevolle woorden, welke de Pontifex heeft gebezigd bij de imponerende audiëntie der vrouwelijke Katholieke Jeugd-Actie, die onlangs haar internationaal congres in Rome heeft gehouden.

Een Nederlands huldeblijk.

Met bijzondere vreugde heeft de Heilige Vader bij die gelegenheid ook kennis genomen van de twaalf artistiek uitgevoerde albums, die door de Nederlandse meisjes werden aangeboden. Hierin zijn tienduizend van handtekeningen van de leden der vrouwelijke Katholieke Jeugd-Actie verzameld, alleen reeds veertigduizend in zes albums door het bisdom Breda verder vier albums uit het bisdom Roermond en twee uit het aartsdiocees van Utrecht. Ook in de hoge Vaticaanse kringen heeft deze spontane daad diepen indruk gemaakt. Ten opzichte van de mannelijke Katholieke Jeugd-Actie heeft de Paus eveneens inmiddels uiting gegeven van zijn bewondering voor het door deze verrichte werk, getuige een zeer hartelijk en waarderend schrijven van 15 April j.l. aan den president der mannelijke Katholieke Jeugd-Actie in Italië, waarin Hij zegt, dat de K.A. de „zuurdesem is voor de heiliging van de moderne maatschappij" en het „veilige licht voor de worstelende zielen".

Zegenrijke instelling.

Inderdaad zou het apostolisch werk van de Katholieke Actie in het hedendaagse Italië niet meer kunnen worden gemist. Zij zorgt voor het inrichten van godsdienstlessen en voor het behoud en de zedelijke verheffing van de aankomende jeugd. Haar lekenpredikers gaan de bedrijven en fabrieken binnen en winnen de arbeiders voor het vervullen van hun godsdienstige plichten. De centrale van de K. A. te Rome geeft wekelijkse meer dan een half millioen godsdienstige bladen uit, die grif gekocht en gelezen worden. Geen wonder dus, dat de hoogste kerkelijke overheid de zegenrijke instelling van de K.A. naar waarde weet weet te schatten.

Wij vernemen zelfs, dat bij de komende aanvulling en verbeteringen van het Kerkelijke Wetboek, die door de evolutie van onze moderne tijd inmiddels reeds zijn nodig gebleken, ook een verankering van het werk der Katholieke Actie in het hechte organismo van de universele Kerk wordt voorbereid.

Gebed in de Staten

Pater C. de Klerk CSSR schrijft hiervan in de (kath.) „Surinamer", wat we met enige variatie overnemen:

In de laatste maanden is in verschillende grote Nederlandse dagbladen de questie aan de orde gesteld van de weder-invoering van het openbaar gebed in de vergaderingen van de Staten-Generaal en andere publieke bestuurslichamen.

Aanleiding om voor deze taak ook in dit blad de aandacht te vragen, vonden wij in het waarlijk koninklijk woord, dat onze geëerbiedigde Vorstin op Vrijdag 2 Jan. j.l. door de radio heeft gesproken in haar rede „Over onze taak in verband met de morele en geestlijke herbewapening", een rede, waarnaar ook onze Gouverneur, Z. Exc. Prof. Mr. J. C. Kielstra, bij de jongste opening der Staten met grote instemming heeft verwezen.

Bij voorbaat vergeve ons de lezer, dat wij in dit artikel enkele langere citaten zullen aanhalen; wij zijn van mening dat in een questie als deze, persoonlijke ideeën op de achtergrond moeten wijken, om de gedachten van mensen met diepe blik en van erkend gezag beter in het volle licht te kunnen stellen.

De gulle woorden dan van onze Landsvorstinne luiden aldus:

> „De begeerte naar persoonlijk contact met God is wel nooit zo sterk en zo verbreid geweest als tegenwoordig, nu schier alles wegvalt, waarop de mensheid eertijds meende te kunnen staat maken, en onzekerheid en onvastheid ons overal tegemoet treden.
>
> Die persoonlijke verhouding, zonder welke geen innerlijke vrede mogelijk is en die ver uitgaat boven de hoogste scheidsmuren, onverschillig van welke aard deze mogen zijn, kenmerkt zich bij uitstek door waarheidszin, oprechtheid en eerlijkheid.
>
> Wij weten, dat er geen spleet zo klein is, of het zonlicht en de lucht, die wij inademen, dringen er doorheen. Op gelijke wijze banen Gods liefde en Gods Geest zich een weg door de kieren van het bestaan van elkeen. Van elkeen, zonder uitzondering, onverschillig in welk werelddeel hij woont, of wat zijn overtuiging is, of welke taal hij spreekt.
>
> Staat ons allen deze ontzaglijke, doch tevens zo verblijdende moedgevende waarheid helder voor ogen? Beseffen wij, dat zij het krachtigste cement is tussen mensen onderling en volken onderling.

Tot zover onze Koningin.

Inderdaad, het zijn woorden, die verdienen gebeiteld te worden in de gevel van elk regeringsgebouw.

Dat persoonlijk contact met God nu, waarvan de Koningin spreekt, wordt gelegd door het gebed. En de ontreddering der wereld is zeker niet op de laatste plaats te wijten aan het gemis van dit contact tussen God en de wereldlijke gezagsdragers, van wie velen in dwaze zelfgenoegzaamheid de afhankelijkheid van hun hoogsten Meester niet willen erkennen.

De geniale Kardinaal Mercier noemde als het grootste kwaad van de moderne tijd en als de voornaamste bron van de tegenwoordige ellende „l'apostasie des nations" de afval van de volken als zodanig, die als natie, als volk geen Goddelijke Macht en Goddelijke Wet meer boven zich willen aanvaarden en het daarom overbodig achten, de zegen van den Allerhoogste af te smeken over de werkzaamheden in het belang der gemeenschap ondernomen. Is het te verwonderen, dat de Volkerenbond te Genève tot nu toe op een fiasco is uitgelopen, wanneer men verneemt, dat pas in September j.l. voor het eerst de zegen van God over zijn arbeid werd afgebeden, toen n.m. de Ierse leider de Valera een vergadering voorzat?

Toch is de praktijk van het openbaar gebed, ook in landen en streken met gemengde bevolking, niet geheel en al onbekend. In Engeland b.v. beginnen Parlementszittingen, zowel van Lager- als Hogerhuis met gebed.*) Ook de vergaderingen van de Provinciale Staten van Noord- en Zuid Holland, Utrecht en Zeeland vangen aan met een gebed, dat door den Voorzitter wordt voorgelezen. Sinds 1904 is in de meeste gemeenteraden in Limburg weer het openbaar gebed ingevoerd en de laatste jaren hebben verschillende andere gemeenten, ook boven de Moerdijk, dat voorbeeld gevolgd. Het getuigde zeker van diep inzicht en wijs beleid, toen de gemeenteraad van Huissen, ruim een jaar geleden, de invoering van het publiek gebed aldus motiveerde:

> „Nu deze in menig opzicht rampspoedige tijd den mens meer dan ooit aan diens afhankelijkheid van den Schepper herinnert, gevoelt ook de overheid meer dan ooit behoefte om nederig in te roepen de hulpe des Heren bij het vervullen van hare moeilijke bestuurstaak".

Voor de Staten-Generaal werd nog in 1814 een gebed vastgesteld, dat bij de opening der zittingen moest gebeden worden. Doch in 1815 bij de vereniging met België, werd het afgeschaft. Merkwaardig is nog, dat het bestuur van een groot lichaam als de Nederlandse Handelmaatschappij jaren lang zijn vergaderingen met gebed' aanving.

De invoering van het openbaar gebed ligt overigens geheel in de lijn van onze historie.

Wij laten hier het woord aan Jhr. Mr. A. M. W. van Asch van Wijck, die in de vijftiger jaren een werk deed verschijnen over de „Geschiedenis van het ambtsgebed in de Nederlanden", een werk, waarop nog niet lang geleden de Christelijk-Historische „De Nederlander" weer eens de aandacht vestigde.

> „Onze voorouders waren gewoon, aldus Jhr. van Asch van Wijck in het voorwoord, om hunne vergaderingen, waarin zij de belangen van de Staat, van het gewest en de stad hunner inwoning waarnamen, of waarin zij het recht bedeelden, met een gebed tot God in de Naam van Zijn Zoon, onzen Heer en Verlosser Jezus Christus, te openen. Hoe onbepaald en uitgestrekt ook soms hunne macht ware, zij schaamden zich niet, om door dit gezamenlijk opzenden hunner gebeden de openlijke belijdenis af te leggen van hun echt christelijke overtuiging, dat zij, als machten over het Nederlandse Volk door een Hoger Macht gesteld, Goddelijke wijsheid, licht en raad ter vervulling hunner soms moeilijke plichtsbetrachtingen behoefden. Zij schaamden zich niet, dat alles af te smeken van den Koning der koningen, den Heer der heren en den Rechter der rechteren...... Door dit gebed werd bij het Nederlandse volk het vertrouwen bevestigd ten opzichte van zijn vertegenwoordigers in de vastheid hunner beginselen, in de eerlijkheid hunner bedoelingen en in de onpartijdigheid hunner oordelen.

Wat nu speciaal ons gebiedsdeel Curaçao betreft, zijn wij momenteel niet in de gelegenheid na te gaan, of ook in onze Koloniale Staten ooit het openbaar gebed in gebruik is geweest.

Wel menen wij als vaststaand te mogen aannemen, dat zo ergens dan zeker in Curaçao het openbaar gebed in de Staten op zijn plaats is.

Door zijn geographische ligging, zijn sociale en economische structuur heeft Curaçao minder dan andere gebeden zijn eigen welvaart in handen. Talrijk zijn hier de factoren, die voor het wel wel en wee van het land beslissend zijn en waarop toch de onmiddellijke bestuurders en de bewoners van het land geen of weinig invloed kunnen doen gelden. Meer dan elders zijn wij hier dus aangewezen op Gods Voorzienigheid, die alle draden van het wereldbestuur bijeenhoudt en de harten van de groten dezer aarde volgens Zijn welbehagen kan leiden als waterbeken, zoals de Schrift zegt.

Daarbij wil het ons voorkomen, dat een openbaar gebed in de Staten ook bij het merendeel der Statenleden, zo niet allen, aan een diep gevoelde persoonlijke behoefte zou voldoen. Het is immers een der voortreffelijke hoedanigheden van ons volk, dat het godsdienstig is en aan zijn godsdienstige gevoelens ook gaarne in het openbaar uiting geeft. Zou het dan te gewaagd zijn te veronderstellen, dat deze religieuse mentaliteit ook in de vertegenwoordiging van het volk, de Staten, haar weerspiegeling vindt?

Van de kant der bevolking zelve mag men vrijwel algemene instemming verwachten.

Ontegenzeggelijk heeft ons volk steeds gaarne gehoord, dat zijn bestuurders en gezagdragers in den lande aan de Naam van God de plaats gaven, die Hem toekomt.

Wij geven volkomen tooe, dat de invoering van het openbaar gebed in bestuurscolleges met leden van verschillende godsdienstige richting een zaak is, die met tact en beleid moet worden aangevat. Doch als dat geschiedt, kunnen wij de gedachte niet van ons afzetten, dat in onze Staten voor een openbaar gebed wel een gemeenschappelijke basis zou kunnen gevonden worden.

Toen onze grote staatsman Nolens in 1926 op verzoek van de Raad van Beheer het nieuwe gebouw van het Internationaal Arbeidsbureau inwijdde, veroorloofde hij zich te spreken.

> „In naam van de millioenen, die, ofschoon verschillend in leer, toch verenigd zijn in eenzelfde geloof in een Goddelijke Voorzienigheid, die het lot der mensen leidt en regelt; in naam van hen, die door al hun menselijke krachtsinspanning geloven, nederig de rol te vervullen van medewerkers van God; in naam van hen, voor wie de Almachtige de oorsprong is en het einddoel, het middelpunt en het steunpunt van alle eenheid..."

Op deze basis, dunkt ons, zouden ook onze Statenleden zich in een gemeenschappelijk gebed één kunnen voelen.

Het gebed in 1814 voor de Staten-Generaal bepaald, zou tot voorbeeld kunnen dienen.

„Aanbiddelijke God, die door

Uwe oneindige wijsheid het heelal regeert, en ons geroepen hebt tot het bevorderen van de onafhankelijkheid van deze staat, van de vrijheid en welvaart van deszelfs ingezetenen, wij bidden U ons in dit gewichtig werk te willen sterken door Uwe geest, en ons te vergunnen die wijsheid, dat beleid, die standvastigheid, onpartijdigheid en eensgezindheid, waardoor wij, met een gerust geweten op Uwe goedertierenheid vertrouwende, Uwe dierbare zegen over ons werk afsmeken en om Uws Zoons Jezus Christus wille verwachten mogen. Amen".

Wellicht zou de vermelding van Christus om wille der niet-Christelijke, maar toch in God gelovende leden moeten weggelaten worden, ook al zal een oprecht Christen dat gemis pijnlijk voelen.

Een gebed, zoals in 1904 voor de gemeenteraden in Limburg voorgesteld, zou daarom misschien nog de voorkeur verdienen.

Het openingsgebed luidt:

„Heer, wij bidden U, stort Uw mildste zegen uit over deze vergadering wil onze geest verlichten; onze beraadslagingen geleiden, opdat wij geen ogenblik mogen te kort doen aan onze plicht en in staat mogen zijn, de belangen dezer gemeente met alle krachten te bevorderen. Wij dragen U onze arbeid op tot Uwe meerdere eer en tot heil dezer gemeente. Amen".

En het dankgebed na de vergadering:

„God wij danken U na deze arbeid en bidden U, dat Gij hem wil doen gedijen en strekken tot heil der gemeente, welker belangen onze zorgen zijn toevertrouwd. Mogen daar vrede en en welvaart heersen. Amen."

Ook zou mogelijk het Onze Vader in aanmerking kunnen komen.

Wij willen eindigen met dit pleit voor invoering van het gebed in de Staten bescheidenlijk, maar tevens met warmte, aan te bevelen in de welwillende belangstelling der betrokkenen.

Wij zijn overtuigd, dat de openlijke erkenning van hun afhankelijkheid van God: de Statenleden zelf als mens en bestuurder zal eren;

hun prestige bij de bevolking zal verhogen;

hun arbeid voor ons land vruchtbaarder zal maken.

More things are wrought by prayer than this world dreams of, willen wij Tennyson nazeggen: Door het gebed worden meer dingen tot stand gebracht dan de wereld wel vermoedt.

*) De concrete gegevens van dit artikel hebben wij voor het merendeel ontleend aan De Maasbode van 27 Oct. j.l.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De Engelse Koningen zijn Donderdagmorgen in Washington gearriveerd en worden daar met grote praal en enthousiasme ontvangen.

Het is overigens erg stil in de politiek. En juist omdat er zo weinig nieuws is, lijken ons de incidenten in Bohemen wel wat door de pers overdreven. Er is daar in een fabrieksplaatsje een Duitse politieman neergeschoten: en zoals we dat van de Nazi's gewend zijn, zijn daartegen Duitsche represailles genomen, als sluiting van winkels, bioscopen, enz., een soort staat van beleg, waarbij de Tsjechische politie is ontwapend. Hier, als in Duitsland, zal ook de strenge censuur wel zorgen, dat de juiste berichtgeving niet doorkomt en zoals gewoonlijk slaat men dan aan het fantaseren.

Engeland is nog niet klaar met Rusland en de bekende politicus William Strang, is gisteren naar Moskou vertrokken om nog een regeling te vinden. Is er haast bij?

Want van Polen komen berichten, dat een 10 duizend Nazi's een vergadering hebben belegd in Danzig, waar ook Goebbels het woord zal voeren. Het schijnt dat Polen daarover ietwat ongerust is. In alle geval is het zeker, dat het bestuur van de Vrijstad Danzig wel met vuur speelt, om dergelijke demonstraties toe te laten.

De plaatselijke alarmoefening deze week Woensdag heeft onze gedachten weer eens verplaatst naar de luchtoorlog. Het is maar een oefening, maar dergelijke oefeningen, en dat is juist de bedoeling, eveneens als vermoedelijk van de consignatie der troepen in het fort, concentreren onze gedachte op het gevaar van luchtbombardementen.

Het is werkelijk ontstellend hoe in verschillende landen over de zg. totalitaire oorlog gedacht en geschreven wordt. Bombardementen uit luchtvaartuigen met brand- en scherfbommen tegen geheel onverdedigde plaatsen en met het uitsluitende doel om de burgerbevolking in al haar lagen te terroriseren en murw te maken, worden als de meest gewone zaken voorgesteld. Alle middelen, welke dienen kunnen om den tegenstander tot de overgave te dwingen worden zonder enige gewetensbezwaar gebruikt. Het is niet alleen ontstellend, het is zelfs mens-onterend en het ergste van alles is nog, dat de stemmen die opgaan, om deze gewetenloze wijze van oorlogvoeren te bestrijden zo zwak en zo weinig talrijk zijn, dat het de schijn heeft, alsof het mensdom zich als een schaap ter slachtbank zal laten voeren. De Engelse deskundige Morison zegt terecht: „Wanneer wij er niet in slagen, het gezond verstand over een dergelijke oorlog te doen zegevieren, zal het nageslacht, ondanks alle vorderingen en vooruitgang, die wij aan de wereld hebben gebracht, van ons zeggen, dat wij in de grond barbaren en domkoppen geweest zijn."

Het in de middeleeuwen vermoorden van een klein aantal ingezetenen van een veroverde stad werd zeer terecht als een misdaad van barbaren aangezien, maar thans wordt het doodbombarderen van duizenden bewoners van onverdedigde steden als een toelaatbaar oorlogsmiddel aangezien! En dat heet dan nog de verfijnde beschaving van de twintigste eeuw! Laat de machthebbers, die de last geven tot dergelijke schurkenstreken zich wel realiseren, dat zij uiteindelijk niet alleen bij den vijand, maar ook in de brede lagen van het eigen volk, een gevoel van walging verwekken. Over een te rade gaan met hun eigen geweten spreken wij maar niet, want iemand die een dergelijke misdaad begaat, heeft met zijn geweten wel reeds grondig afgerekend.

En ook mogen die Europese machthebbers zich wel terdege realiseren, dat met het instorten van huizen, scholen, kerken en musea, de leidende positie van Europa in de wereld en dus ook van die moordenaars eveneens zal instorten.

En tot overmaat van ramp is het oorlogsmiddel van de onbeperkte luchtoorlog naar onze vaste overtuiging bovendien nog ondeugdelijk ook. Het zal ongetwijfeld, vooral in het begin van een oorlog, de meest ijselijke verwoestingen aanrichten, gepaard aan het verlies van duizenden mensenlevens, zowel ouden van dagen als jonge kinderen, maar dit zal niet voeren tot de overgave. Integendeel, nadat de eerste schrik en verwarring voorbij zijn, zal een volk zich weer oprichten en met alle ten dienste staande middelen de misdadigers van de onbeperkte luchtoorlog bestrijden en liever te onder gaan, dan zich te krommen onder het juk van dergelijke barbaren. Daarbij komt nog, dat als na die eerste luchtbombardementen de repressailles loskomen en de aangevallene zijn luchtvloten boven het aanvallend land zendt om daar eveneens dood en verderf te verbreiden, het aanvallend volk te laat tot de conclusie zal komen, waartoe zijn gewetenloze machthebbers dat volk veroordeeld hebben.

Het schijnt voor volken, zonder aanvallende aspiraties in politieke zin, zo eenvoudig om de wereldverdrag te sluiten om deze meest weerzinwekkende van alle wijzen van oorlogvoeren uit te bannen, doch gezien de hedendaagse mentaliteit, zou het wel zeer naief zijn daar voorlopig enig resultaat van te verwachten en nog naiever vooruit te lopen. Misschien komt men tot inkeer als de eerste duizendtallen niet-strijders de bodem met hun bloed gedrenkt hebben.

BONAIRIAANSE KRABBELS

De Negus en de Ambulance.

Bij K.B. van 1 April 1939 is de Gezaghebber van Bonaire in rang verhoogd en met ingang van die datum zal Hij de titel van Negus van Bonaire mogen voeren. Zulks staat ten nauwste in verband met de ambulance die de deskundige belast met de reorganisatie van de gezondheidsdienst op Curaçao in Abessynië heeft ontdekt. Wij mogen wel van geluk spreken, dat deze deskundige geen reis heeft gemaakt naar de Noordpool of naar Vuurland, want wie weet welke bijzondere vervoermiddelen daar wel gebruikt worden. Wij kennen een land waar zieke mensen helemaal niet vervoerd worden en aan hun lot worden overgelaten en dat is nog goedkoper dan welk vervoermiddel ook.

De deskundige heeft blijkbaar aan het Gouvernement nog niet medegedeeld hoe het ontdekte vervoermiddel is samengesteld, want er is hieromtrent geen mededeling gedaan in de Staten. Dit is dus een Geheim. En nu staat het ons vrij te fantaseren, want een vervoermiddel uit Abessynië prikkelt de fantasie, juist zo veel als de Negus van Abessynië de fantasieën van de Mogendheden heeft geprikkeld.

In Abessynië komen veel ezels voor. Wat ligt dus meer voor de hand dan een ambulance uit twee of meer ezels, waartussen de zieke wordt vastgebonden. Gaan de beestjes de verkeerde kant uit dan wordt de zieke gevierendeeld en is uit zijn lijden en de gemeenschap verlost van de last die een zieke maar geeft. Ook komen er veel leeuwen voor in Abessynië (er zijn er al twee besteld voor het kantoor van den Negus), dus is het mogelijk, dat in plaats van ezels leeuwen gebruikt zullen worden, hetgeen nog beter is want die kunnen de zieken onderweg „spurloos versenken lassen". Ook is het mogelijk dat een trapper gebruikt zal worden, hetgeen het vermaak voor jong en oud zal zijn. Want dan zal men kunnen gaan wedden of de zieke er onderweg al of niet uit zal wippen, hetgeen op de hobbelige wegen van Bonaire niet ondenkbaar is, tenzij men de betonnen weg gaan gebruiken in Kralendijk, die er nog niet is. En zo kan men verder fantaseren. Het ware eenvoudiger geweest, indien men een juiste beschrijving van het ontdekte vervoermiddel had gegeven.

Quos Ego.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

LUCHTBESCHERMING. IN AMSTERDAM.

Paraat.

Dertigduizend vrijwilligers.

MATERIEEL EN PERSONEEL.

Ter overname werd ons onderstaande aangeboden.

In de laatste tijd is de gemeentelijke luchtbeschermingsdienst, zowel wat het personeel als het materieel betreft, belangrijk uitgebreid, en het hoofd van de dienst kan tevreden zijn over de medewerking, welke hij van de Amsterdamse bevolking ondervindt. Iedere week is er verbetering, wordt het rendement groter. Er hebben zich meer dan dertigduizend vrijwilligers opgegeven.

Alle hoofd- en hulpposten van de G.G.D. zijn nu, wat materieel en personeel betreft, gereed en ingedeeld. Het aantal vrijwilligers, dat zich voor E.H.B.O. heeft opgegeven, is geweldig.

Niet minder dan tienduizend in totaal, onder wie vele vrouwen. Het spreekt vanzelf, dat men aan al dezen niet tegelijk cursussen kan geven.

Nu de brandweer. De luchtbescherming bezit elf compleet uitgeruste kleine motorspuiten met een groot aantal vrijwillige brandweerploegen. Nog tien spuiten zal het rijk ter beschikking stellen. Deze worden in Nederland gemaakt. Ter aanvulling heeft men nog de beschikking over de vrijwillige brandweer in de geannexeerde dorpen met motorspuiten. Het personeel wordt opgeleid door den oud-hoofdbrandmeester Förch.

Verder zijn opgesteld veertig sirene's, waarmede nog proeven worden genomen, terwijl de volgende week ook de particuliere sirene's worden ingeschakeld.

De schuilgelegenheden zijn opgenomen. Haar aantal wordt steeds uitgebreid, doordat firma's haar kelders beschikbaar stellen.

Als hulppolitieagenten zijn nu 750 personen in opleiding. Oudcommissaris Dijkstra heeft hiervan de leiding.

Nog zijn de voorbereidingen voor een snelle zanddistributie door middel van schuiten gereed. Het aantal gasmaskers van de hulpdiensten is tien duizend, welke nog met zes duizend worden aangevuld.

Ook administratief zijn vele vorderingen gemaakt. Wijkhoofden zijn, behoudens enkele, door den burgemeester benoemd; de benoeming van blokhoofden is gaande. Alle vrijwilligers zijn geregistreerd en de oproepingskaarten liggen gereed, benevens appellijsten, instructies en mededelingen, waar alles te vinden is. De commandopost voor het hoofd van de luchtbescherming, den heer Verschoor, is ingericht. En nog vele onderdelen zijn gereed, ten aanzien van ontsmettingsmaatregelen, de bescherming van kunstschatten enz. Ook de tekst van de proclamatie van den burgemeester bij luchtgevaar is klaar.

Sedert zijn bestaan heeft deze dienst met een klein personeel en nauw gehuisvest — in Mei verhuist de dienst naar de Keizersgracht bij de Vijzelstraat — veel werk gedaan, om de paraatheid op te voeren. Alleen hoopt ieder nu, dat he tnooit zover zal komen, dat op de vele oefeningen en voorbereidingen nog eens de werkelijkheid zal volgen.

NIEUWS UIT CARACAS.

Het volgend jaar in Juli zal het bekende tijdschrift LA RELIGION vijftig jaar bestaan. Enkele goede abonné's hebben voor die gelegenheid reeds nu het initiatief genomen om aan de redactie en haar staf een radiozendstatie als feestcadeau aan te bieden, opdat de heren ook via de radio hun ideeën bekend kunnen maken.

De minister, onder wie radio hier ressorteert, heeft bekend gemaakt, dat er zal gewaakt worden, dat de uitzendingen van de verschillende staties in Venezuela geen schade zullen doen aan de goede zeden, noch ook de goede naam van Venezuela in het buitenland in discrediet zullen brengen.

Op de 5de Juli a.s. zullen te Caracas uit alle provincies afgevaardigden bijeen komen om te spreken over het melkprobleem in Venezuela. Dat was was iets voor de mensen van onze melkcentrale, om hun oor daar eens ter luisteren te leggen.

Onder de jongste daden van het ministerie van landbouw vallen te vermelden:

De verdeling van 1000 ton maisen het tevens gratis verdelen van 360 hectare grond onder arme landbouwers.

Het laatste congres ter ere van de H. Maagd te Coro was in 1928, welnu, 't volgende nationale Maria-congres zal gehouden worden in Febr. van het volgend jaar en wel te Guanare, op welk congres de H. Maagd van Coromoto, daar vereerd, tot patrones van geheel Venezuela zal worden uitgeroepen.

Zou er ook een bedevaart van uit Curaçao naar toe trekken?

Er is een prijsvraag uitgeschreven tot uitdieping van de haven van Maracaibo. Iets voor een Hollander om dat te winnen, we hebben een goede reputatie op het gebied van baggeren.

Woningtoestanden.

Het is altijd een vrolijk gezicht als je een eenvoudige woning omringd ziet door een zelf aangelegd tuintje. Het behoeft geen park te zijn; al zijn het maar doodgewone magdalena's of cayen'as, die er groeien. De hoofdzaak is dat de bewoner van het huis liefhebberij heeft in het kweken van bloemen en in de natuur. Waar zijn anders de volkstuintjes voor? Om de mensen wat leerzaams bij te brengen en om ze op te voeden; om hun leven rijker te maken.

Wie schik heeft in zijn tuintje zal ook schik krijgen in zijn huis: hij zal het zoveel mogelijk opkalefateren, een verfje geven en opsieren. Hij zal zelfs van binnen het huis beter gaan aankleden en helemaal op een hoger plan komen.

Op Curaçao behoeven we natuurlijk niet te praten over tuintjes, maar er zou tenminste een opgeruimde coral kunnen zijn. Het huisje behoeft geen villa te zijn, maar het kon tenminste wat méér wezen dan een gelapte kist, waarin één behoorlijke stoel als een aanfluiting zou zijn tegen de rest.

Van dit soort huizen gaat niets verheffends uit.

Integendeel!

BEKENDMAKING.

De Administrateur van Financien in Curaçao maakt hierbij bekend, dat alle vorderingen op 's Lands kas wegens leveranties of anderszins, die ten laste van het dienstjaar 1938 moeten komen

Uiterlijk den 30sten Juni 1939

schriftelijk ter Administratie van Financien moeten zijn ingediend.

Na dien datum zijn bedoelde vorderingen, ingevolge de bepaling van artikel 28 van de Curaçaosche Comptabiliteitswet verjaard.

Willemstad, 2 Juni 1939.

De Administrateur van Financien,

3-3 FRANKE.

CURACAO.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie.

Nadat mijn ingezonden stuk van verleden week in de Amigoe was verschenen, kwam mijn Fransje vandaag thuis met de mededeling: „Vader, ze denken dat U het bent, die tegen onze school geschreven hebt." Daarom, M. Redacteur wil ik hier even een misverstand recht zetten. Het gaat bij mij niet om een bepaalde school of over bepaalde onderwijzers of onderwijzeressen; in de loop van de jaren ben ik meermalen verhuisd; dat brengt mijn werkkring nu eenmaal mee maar overal is het onderwijs zo onpractisch op de Buitenscholen; nogmaals het gaat hier over al het onderwijs alszodanig en mijn bedoeling is niet om een bepaalde school aan te vallen.

Uit het verslag van de Koloniale Staten blijkt, dat de Heer Rustige veel en lang over de vernieuwing van het Onderwijs gesproken heeft; maar die vernieuwing, om de kinderen meer te trainen in zelfbeheersing wordt door de religieuze onderwijzers en onderwijzeressen reeds sinds mensenheugenis verricht. Het is bewonderenswaardig te zien, hoe de Zusters van de Buitendistricten de kinderen opvoeden op godsdienstig en zedelijk gebied. Waarom er dan zo weinig resultaten dikwijls zijn?

Dat komt, omdat wij, ouders moeten meewerken op de eerste plaats.

Vader en vooral moeder zijn de eerste opvoeders van het kind; als hetgeen er op school geleerd wordt, er thuis wordt uitgelachen en uitgesla̲gen, dan komt er van de resultaten van de school niets terecht. Ook hier geldt het woord van het Evangelie: „Een goede boom brengt goede vruchten voort; een slechte boom brengt slechte vruchten voort."

Het is niet die geestelijke vernieuwing, die hierontbreekt. Maar het onderwijs alszodanig moet vernieuwd worden op Curaçao; weg met de ballast, waar onze kinderen niets aan hebben. Hoe dat onderwijs vernieuwd moet worden, kan ik als vakman in pluimfokkerij slecht uitmaken; hier ligt een taak voor de experten.

Maar hier wil ik nogmaals verklaren, dat ik het grootste respect heb voor de ijver en toewijding van het onderwijzend personeel op de Buitenscholen. Het is niet hun schuld dat het onderwijs onpractisch is; dit moet van hoger hand geleid worden. De Inspecteur heeft verleden week in de Koloniale Staten gezegd, dat het bij de Wet verboden is, om zich te mengen in de scholen; hij mag slechts raadgevingen doe, geen initiatieven geven; het is te hopen, dat er dan toch wel iemand is, die dat initiatief dan wel kan geven.

Dit is de bedoeling geweest met mijn Ingezonden Stuk.

Mijnheer de Redacteur, U dankend voor de plaatsruimte.

Hoogachtend,
Vader van een talrijk gezin.

Met het m.s. „PERICLES" d.d. 14 Juni te Curaçao, zullen o.a. de volgende passagiers arriveren.

Ir. P. J. Rosenwald, Mr. J. C. Reynierse, Mr. M. H. te Winkel, Frater J. W. van Ziest, Frater H. J. Lemans.

LUCHTPOSTBRIEVEN NAAR EUROPA.

De Postdirecteur deelt ons mede, dat met ingang van WOENSDAG 14 Juni 1939 de gelegenheid wordt opengesteld om luchtpostbrieven naar Europa over de Verenigde Staten van Amerika te verzenden. De verzending van uit de Verenigde Staten zal plaats hebben per Trans-Atlantic Air Service.

De route is als volgt:

Vert. Cur.	Woensdag 1	p.m.
Aank. Marac.	Woensdag 2.50	p.m.
Vert. Marac.	Woensdag 4.30	p.m.
Aank. Barranq.	Woensdag 5.30	p.m.
Ver. Barranq.	Donderdag 8.15	a.m.
Aank. Miami	Donderdag 5.10	p.m.
Aank. New York	Vrijdag ochtend	
Vert. New York	Zaterdag 2	p.m.
Aank. Marseille	Maandag 2	p.m.

Overtochtsduur 6 a 7 dagen.

Brieven bestemd om langs deze weg te worden verzonden zullen aan de linkerbovenhoek moeten worden voorzien van de aanduiding: „Via Trans-Atlantic Air Service".

De mailsluiting is bepaald op Woensdag 11.45 a.m. terwijl het porto **60 cent per 5 gram of gedeelte van 5 gram** bedraagt. De mailsluiting voor Europa via Natal op Woensdag komt hiermede te vervallen.

RIJKSEENHEID

In het weekblad van genoemde titel, geeft Emeritus een beschouwing over de Rijkseenheid, waarbij hij vooral de West onder de loupe neemt, en in de veronderstelling dat een geboren Nederlander naar de West wil verhuizen, vertelt hij de formaliteiten die daarvoor nodig zijn, want ge zijt dan een soort landverhuizer, al gaat gij ook van het ene Nederlandse gebied naar het andere met een, onder Nederlandse vlag varend schip, zodat gij het grondgebied des Rijks eigenlijk geen ogenblik hebt verlaten.

Paspoort.

Allereerst hebt gij dan, als iedere vreemdeling een geldig paspoort nodig. Een uitvinding uit de oorlogstijd, die ten slotte toch wel nuttig is, want het is goed, al ware het alleen maar voor de volksboekhouding, dat men van iederen onderdaan, zo nodig, kan nagaan, waar hij zich bevindt. Maar, om dat document te verkrijgen, moet gij o.a. aantonen, dat gij met den fiscus en règle zijt. Ook weer een goede maatregel, want, al gaat dat h.t.l. nu niet zo heel gemakkelijk, het is toch denkbaar, dat gij te dien opzichte niet aan al uw verplichtingen hadt voldaan. In Curaçao b.v. is het nog niet lang geleden gebleken en officieel toegegeven, dat er wel belastingschuldigen waren, die maanden en zelfs jaren met het offeren hunner penningen ten achter waren.

Formaliteiten bij aankomst.

Goed, gij hebt al die zaken hier geregeld: gij hebt uw reis gelukkig volbracht; het schip ligt voor de steiger te Paramaribo, of aan de kade te Willemstad. Gij denkt: Ik ben hier weer op Nederlands grondgebied; spoedig eens rijken, hoe het er hier wel uitziet.

Maar, dat gaat zó maar niet. Gij zijt wel op Nederlands grondgebied; gij ziet onze driekleur van de forten en voor de Gouvernementshotels wapperen, maar voorlopig zijt gij toch nog een vreemdeling. En in zeker opzicht blijft gij eigenlijk een vreemdeling, al zijt gij ook geboren en getogen in Nederland.

Gij wilt aan wal gaan, maar hebt allereerst uw paspoort te tonen en wellicht nog meer te doen. In zekere zin zijn Suriname en Curaçao al evenmin op uw komst gesteld, als onze grensgemeente op die van zigeuners of dergelijke zwervelingen. De autoriteiten daar moeten de garantie hebben, dat zij u eventueel zonder kosten voor het land kunnen terugzenden daarheen, vanwaar gij gekomen zijt.

Gij moet dus een deposito storten, dat daarvoor zo nodig zou kunnen dienen. In Suriname bedraagt dat f 100.— plus nog landingsgeld ten bedrage van f 1.— tot f 5.—. Alleen als gij van Rijkswege zijt uitgezonden, in Suriname thuis behoort, of slechts kort daar wenst te blijven, zijt gij van de storting van dat deposito vrijgesteld.

Curaçao is blijkbaar nóg minder op uw aanwezigheid gesteld. Daar vordert men van personen, uit Europa afkomstig f 250.— en wie uit Suriname afkomstig is, heeft f 100.— te storten. Wilt gij er een zaak beginnen, dan hebt gij daartoe een speciale vergunning nodig, die nogal eens niet verleend wordt.

Verklaarbare maatregelen.

Nu is het ongetwijfeld waar, dat in de tegenwoordige tijd grote voorzichtigheid geboden is bij het toelaten van onbekenden, al zijn het ook Nederlanders. Maar aan de andere kant accentueren zulke bepalingen toch wel sterk, dat Nederland en de beide gebieden aan de overzijde van de Atlantische Oceaan ieder iets op zich zelf staands zijn. Historisch heeft zich dit natuurlijk ontwikkeld uit de omstandigheid, dat Suriname lange tijd een kolonie der Geoctroyeerde Societeit, Curaçao een van de West-Indische Compagnie en de Bovenwindse eilanden, zelfs enige tijd koloniën van particulieren geweest zijn. Maar, enigszins vreemd doet het toch soms aan, dat men aan de ene kant zo er van getuigt er prijs op te stellen, een volwaardig onderdeel van het Rijk te zijn en aan de andere kant er zo zorgvuldig tegen waakt, dat die eenheid met het Rijk toch weer niet àl te groot wordt.

Invoerrechten.

Die afzonderlijkheid, dat gemis aan eenheid, komt nog in iets anders aan het licht en wel in de bepalingen omtrent de invoerrechten. Hierbij worden wij wel op sterke wijze herinnerd aan de middeleeuwse toestanden, toen iedere stad een staatje op zichzelf was. Wilt gij in Suriname iets invoeren, ook al komt dat met een Nederlands schip regelrecht uit Nederland, dan hebt gij voor zo goed als ieder artikel invoerrecht te betalen. Verklaarbaar is dat zeer zeker, want die invoerrechten zijn een zeer belangrijke post op de Surinaamse begroting. Voor het jaar 1939 wordt deze geraamd op ƒ 1.420.000 + ƒ 212.000 opcenten, dus totaal ƒ 1.632.000, d.i. ongeveer 42% van alle geraamde inkomsten. In Curaçao worden de invoerrechten voor '39 geraamd op ƒ 2.054.500 + ƒ 350.000 aan bijzonder invoerrecht op benzine, dus totaal ƒ 2.404.500, d.i. ongeveer 25% van alle geraamde inkomsten.

Het zou zeker wel enigszins bezwaarlijk zijn, dergelijke bronnen van inkomsten maar op te geven. Maar toch doet het bestaan ervan onwillekeurig denken aan de tijden van voorheen in ons eigen land. Al zijt gij ook Nederlander, in verschillende opzichten zijt en blijft gij èn in Suriname en in Curaçao gelijk staan met den eersten den besten vreemdeling.

Tegenstrijdigheden.

Soms zijn er min of meer zonderlinge tegenstrijdigheden op te merken. Als gij tot een Surinamer of een Curaçaoenaar zoudt zeggen, dat gij hen maar gedeeltelijk als Nederlanders beschouwt, omdat zij toevallig niet binnen de grenzen van het Rijk in Europa geboren zijn, zouden zij u dat zeer kwalijk nemen. En ongelijk zouden zij niet hebben. Maar, vrij zeker zouden dezelfde personen zeer verwonderd zijn, als gij zoudt beweren, dat het toch wel wat zonderling is, in uw geval bij het binnenkomen in hun land geheel als vreemdeling behandeld te worden.

Maar. wie weet? Er verandert in de tegenwoordige tijd zoveel en die veranderingen gaan zo snel, misschien is in dit opzicht de Rijkseenheid dichterbij dan wij wel denken!

KATH. SOCIALE COMMISSIE NAAR VENEZUELA.

Deze maand vertrekt van de Ver. Staten naar Venezuela een Katholieke Sociale commissie, onder leiding van den Hoog Eerw. Pater Dr. John F. O'Hara C.S.C., president van de Notre Dame Universiteit.

Het doel van deze commissie is in Cracacas verschillende conferenties te houden, welke een nieuwe vorm van samenwerking zijn tal tussen de beide republieken.

Deze commssie is uitgenodigd door President Lopez Contreras, die een nationaal program van Sociale welvaart wil opstellen.

Deze commissie is samengesteld uit experts op het gebied van woningvoorziening, openbare gezondheid, ziekenhuizen, opvoeding, verpleging en sociale actie op het gebied van landbouw en industrie.

Dagelijks zal deze Commissie te Caracas besprekingen houden met de verschillende hoofden van departementen, opvoeders en kerkelijke waardigheidbekleders ter advies in technische en sociale aangelegenheden.

In meerderheid bestaat deze commissie uit katholieken.

We geven hier de namen en titels weer, zoals we ze vonden in het Amerikaanse weekblad „The Register":

Father O'Hara, chairman; the Rt. Rev. Joseph Mr. Corrigan, persident of the Catholic University of America, Washington, D. C.; the Very Rev. John J. Dillon, president of Providence college, Providence, R. I.; James E. McCarthy, dean of the College of Commerce, University of Notre Dame, special commissioner of taxation and insurance, state of Indiana; the Rev. Dr. Edgar Schmiedeler, O.S.B., director Family Life bureau, National Catholic Welfare Conference, Washington, D. C. the Rt. Rev. Michael J. Ready, general secretary of the National Catholic Welfare Conference Washington, D. C.; Dr. Thomas Arran, surgeon general of the United States; Dr. William F. Cunningham, professor of educational administration, University of Notre Dame; the Rev. Dr. John P. Boland, chairman of the New York State Labor Relations board; director of the Society for the Propagation of the Fatih, Cleveland, O.; Mrs. Antonio C. Gonzales, wife of former United States Minister to Venezuela; Miss Regina O'Connell, director of child welfare, Catholic Charities, Chicago, Ill.; Miss Josephine Brownson, Laetare medalist, Detroit, Mich.; Miss Tess Marie Gorkek, executive secretary of the Catholic Youth organization, Gary, Ind.; the Rev. James M. Drought, Vicar General of Maryknoll, executive organizer of the mission.

The mission will return via Colombia, Panama, Jamaica, and Haiti, reaching New York July 10.

HET TOERISTENSEIZOEN INGEZET DOOR HET M.S. VEENDAM.

Het was Donderdag weer de bekende fleurigheid in de stad, welke veroorzaakt werd door de ongeveer 350 toeristen, welke met de Veendam de eerste cruise van het seizoen meemaakten.

Wij zagen ook tot driemaal toe de Fokker Snip van de K.L.M. boven de stad en vernamen, dat 28 toeristen een rondvluchten maakten, terwijl op uitnodiging van de K.L.M. nog een negental heren der American Express Comp. en officieren der Holland America Lijn zcih hierbij de laatste vlucht aansloten.

Vermeldenswaard is hierbij, dat zich onder de pleziervliegers de 78 jarige heer George E. Meyer bevond, afkomstig uit New York, die te Curaçao zijn luchtdoop onderging.

K
KRO
O

UITZENDING NEDERLANDS WERELDPROGRAMMA.

Zondag, 11 Juni 1939.
01.25 — 02.25 uur G.M.T.
Via P.C.J. Golflengte 31.28 meter.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Wereld-Apostolaat" door Pastoor p. Dr. A. W. Wouters O.E.S.A.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending 13.35 — 14.35.
Via P.H.I. Golflengte 16.88 meter.

1. Mars
2. Medische Causerie
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

BETERE VERBINDING MET NEW YORK.

De komst van de Gracelijn op Curaçao bracht een grote verbetering in de verbinding New York — Curaçao.

Maar de verbinding Curaçao — New York was er op achter uit gegaan.

Thans is dit echter anders geworden.

De Grace Line route tot nu was een toeristenroute. Het schijnt dat deze niet rendabel bleek en de Graceline gaat thans van New York naar Curaçao La Guaira, Porto Cabello, Barranquilla, Carthagena en Cristobal en keert dan terug waarna het Schip des Woensdags 6 uur p.m. op Curaçao komt en 's nacht naar New York vertrekt via La Guaira en Cap Haitien: een tocht van 5½ dag.

Voor Curaçao is deze verbetering alleszins toe te juichen, vooral nu door het inlassen van de schepen van het Socratestype de K.N.S.M. ook al zijn passagegelegenheid aanmerkelijk heeft verminderd zal deze nieuwe maatregel van de Graceline voor velen een welkome gelegenheid zijn om comfortabel en snel in Europa te komen.

FILMBESPREKING.

PROFESSOR, PAS OP (Cinelandia).

Een film van Harold Lloyd. Veel films verschijnen er van hem niet evenmin als van Chaplin. En filmkunst hoeft men er niet bij te zoeken. Maar als men weer eens een avond hartelijk lachen wil om de grappen en vondsten dan is deze film een zeker middel.

Een professor in de archeologie heeft acht schrijfplankjes, bij een mummie behorende, in Egypte ontdekt, waarop een liefdesgeschiedenis staat geschreven; daarvan is het eind, het negende plankje, onbekend (overigens schreven de mummies tijdens hun leven op papyri in plaats van op plankjes!)

Hij raakt zelf in een romance verward en vereenzelfvigt zijn eigen ervaringen met de geschiedenis van zijn held, de mummie; maar hijzelf durft nit goed door te zetten, want hij kent het end van de geschiedenis niet. Maar zijn bruid weet hem een vervalst slotplankje te geven volgens hetwelk het end een happy end zou zijn. Dat geeft hem moed, voldoende zelfs om de tegenstand van zijn almachtige schoonvader te overwinnen.

Intussen komen dan natuurlijk de nodige koddige scènes die de lachlust opwekken.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur,

Gaarne zou ondergetekende het volgende in Uw blad geplaatst zien, naar aanleiding van Uw artikel „Openbare behandeling 1940", Amigoe di Curaçao, 7 Juni 1939.

Hierin komt een noot van Uw redactie voor welke we hieronder laten volgen.

„We hebben het zelfde gezien bij de jongens van de Ambachtsschool, die practisch onderwijs genoten bij het bouwen van de kerk van Jan Doret; men vrage de Heren Rijsdijk en Nooyen maar eens ! ! !"

Hierover zouden we gaarne het volgende willen opmerken:

De jongens van de Ambachtsschool ontvangen nergens anders practisch onderwijs dan alleen op de Ambachtsschool, dus niet op een of ander bouwwerk zoals in bovenstaande noot beweerd.

De jongens van de Ambachtsschool ontvangen tijdens de lessen nooit enige vergoeding en hebben hier ook nooit om gevraagd.

Alleen komt het voor dat tijdens de grote vacantie enige leerlingen van het 3de leerjaar timmeren, bij een of andere werkgever twee of drie weken gaan werken. De jongens ontvangen daar een vergoeding voor van ± één gulden per dag.

Er is hier dus in het geheel geen sprake van „Hoeveel krijg ik uitbetaald?", maar louter een drang van deze jongens om zich enigszins te prepareren voor hun toekomstig leven, waardoor deze jongens laten zien dat zij interesse voor hun vak hebben en liever een gedeelte van hun grote vacantie nuttig besteden dan langs de straat te slenteren.

Ook is het spreekwoord niet tevergeefs: „Voor wat, hoort wat ! ! !"

Mijnheer de Redacteur, ik dank U voor de mij verleende plaatsruimte.

S. C. Schouten
Directeur Amb.school

Mensen die in anderen alles afbreken wat ze maar ontmoeten, elke fout een misdaad noemen en elke deugd doodzwijgen, geven daardoor duidelijk te kennen dat zij zelven niets anders zijn dan een grote puinhoop.

De goedkoopste aalmoes is een vriendelijk gezicht.

Hebben de vreugden hun schaden, de smarten hebben hun licht.

De kuisheid heeft geen verschrikkelijker vijand dan de hovaardigen. Hovaardigheid van het vlees volgt bijna altijd de hovaardigheid van de geest op de voet.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit Beurs- en Nieuwsb.

Na de ongewone hitte der laatste dagen is een verkoeling ingetreden. Doordat het in weken lang niet heeft geregend zijn de laatste tijd op diverse plaatsen bos- en heidebranden uitgebroken.

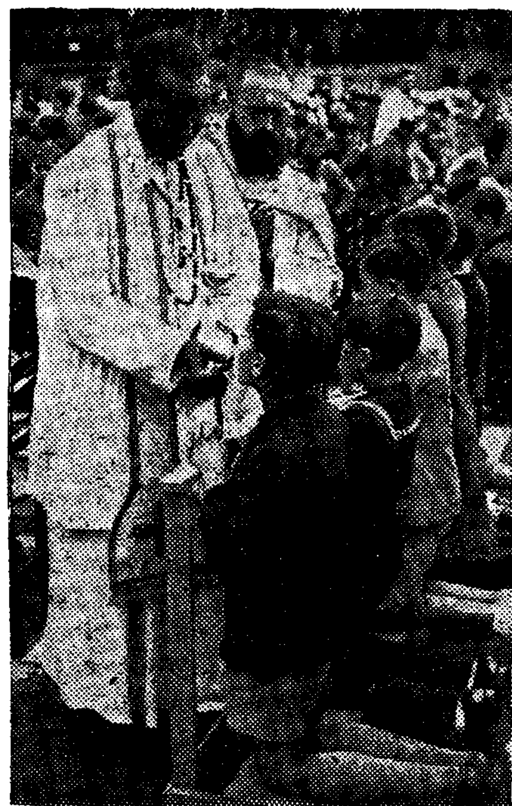
De verzekeringspremies tegen oorlogsmolest zijn belangrijk verlaagd en staan op het niveau van voor de crisis.

In Frankrijk is aangekondigd dat binnen 4 maanden de troepen zullen zijn gedemobiliseerd.

TE VERWACHTEN SCHEPEN OVER DE MAAN JUNI 1939.

10.	Ned.	„El Libertador"	La Guaira	Aruba|M.bo.
10.	Duitsch.	„Mimi Horn"	Pto. Colombia	Pto, Cabello.
11.	Ned.	„Strabo"	Maracaibo	Pto. Sucre.
12.	Dom.	„San Rafael"	Cd. Trujillo	Aruba.
12.	Ned.	„Midas"	Oost Venezuela	?
12.	Noorsch.	„Ciss"	Maracaibo	Aruba|M.B.
12.	Duitsch.	„H. C. Horn" (Nieuwp.)	Cartagena	Cartagena.
13.	Ned.	„Baralt"	B.W.E.|Bonaire	Bonaire|B.W.E.
14.	Duitsch.	„Orizaba"	Pto. Cabello	Pto. Colombia.
14.	Ned.	„Astrea"	N.-York|Pt. Cab	Aruba|M.b.
14.	„	„Pericles"	Pto. Cabello	Pto. Colombia.
14.	„	„El Libertador"	M.bo.|Aruba	Aruba|M.bo.
14.	„	„Plato"	Haiti	Haiti.
14.	„	„Dido"	Sto. Domingo	Sto. Domingo.
14.	Eng.	„Akaroa" (C.basi.)	Cristobal	Southampton.

Adverteren doet verkopen.

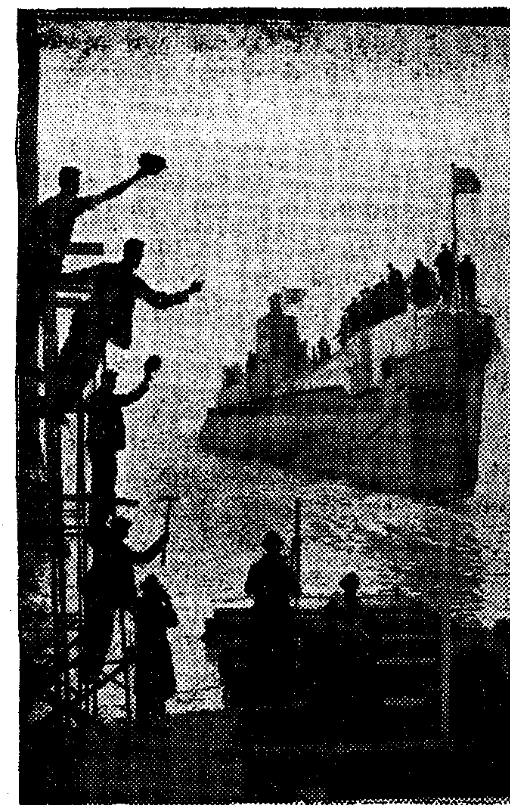
Eucharistisch Congres te Algiers. Hierboven een foto van de Kindercommunie gedurende het Eucharistisch congres te Algiers.

Toen enige weken geleden Danzig in het middelpunt der belanstelling stond, namen verschillende inwoners van de vrijstad de vlucht naar Engeland.

Huwelijk van een Fietsrijder. Paul Maye, Frans kampioen fietsen, wordt bij het verlaten der kerk enthousiast toegejuicht door zijn broeders in de sport.

Op de Britse werven wordt hard gewerkt en de ene oorlogsboot na de andere verlaat het dok. Hier zien we een van de laatste nieuwe onderzeeers „Triad" die voor het eerst zijn element kiest.

BOEKBESPREKING.

HET VUUR OP DE BERG.

Het leven van den Poverello van Assisië

Het leven van den H. Franciscus van Assisië, den Poverello, is door velen en op velerlei wijs beschreven. Maar zoals Renée Zeller, de bekende Franse schrijfster, waarvan reeds eerder werken in de Nederlandse taal werden overgebracht, dit leven verhaalde, geschiedde slechs een enkele maal. Zijn de goede en gezonde boeken over den H. Franciscus, in de Nederlandse taal geschreven of daarin overgebracht, niet aan de vingers van uw hand te tellen?

Daarom doet het ons goed, met enkele woorden de aandacht te vestigen op het nieuwe boek over het leven van den Arme van Assisië, uitgegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, van de hand van Renée Zeller en door Sieka Boerma in keurig Nederlands weergegeven. Heel het wondere leven van den Heilige trekt aan ons voorbij, boeiend en kleurig beschreven. En op de achtergrond zien we de bonte tijd waarin hij leefde, waarin zich zijn zo sterk beschouwend en tegelijk zo werkzaam leven-in-de-wereld voltrok.

Renée Zeller heeft dit boek geschreven in een echte en warme Franciscaanse geest, nederig en zonder zelfoverschatting. En daarom is het haar gelukt, het onuitsprekelijke uit te drukken.

Een werkelijk rijk boek, waarvan het uiterlijk door Het Spectrum op aantrekkelijke wijze werd verzorgd.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomascollege.

De zonnige kant is de beste kant van het leven.

En een zonnige kant is er altijd aan alles. Maar er zijn betrekkelijk weinig mensen, die altijd de zonnige kant weten te ontdekken.

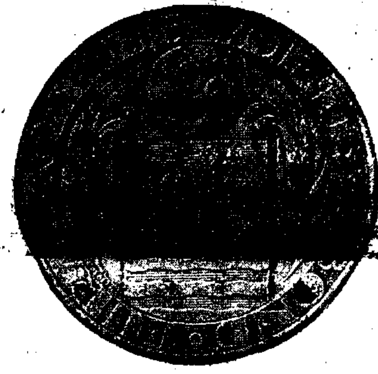
Fiat!

Fiat! Moge 't vroom gemoed
Iederen dag dit woord herhalen
Als Uw plicht en liefdegloed
Vader, op ons nederdalen;
Als Uw inspraak, sterk en zoet,
Ons Uw wegen kennen doet,
Fiat! blijve ons aller bêe
Bij het buld'ren van de baren,
Als bij 't blijde spelevaren.
In de nacht van ramp en wee
Stormen door of kalme zee,
Fiat! voert de bark ter ree.

De Wijnrank en de Olm.

Een wijnrank, aan haar stut ontbogen,
Hing kwijnend, en ter aard gebogen,
Onmachtig, hulploos en alleen;
Een olmboom vlocht haar om zich heen.
Ik (dacht hij) die geen vrucht mag dragen,
Ik ben te meer verplicht een vruchtbare plant te schragen.

Het overtollige van de rijke is het noodzakelijke van de arme.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen van de „De Curaçaose Voetbalbond".

Teneinde variatie te brengen in het voetbalprogramma, heeft het Bestuur van de Curaçaose Voetbalbond een programma ontworpen dat niet alleen enige belangrijke wedstrijden belooft, doch tevens verschillende spelers de kans zal geven in zware wedstrijden hunne capaciteiten buiten clubverband naar voren te brengen.

Als eerste dezer wedstrijden staat op het programma een combinatie van op Punda wonende spelers tegen een combinatie van Otrabanda, de z.g „Punda" viz „Otrabanda" wedstrijd die op Zondag 11 Juni e.k. op het terrein Mundo Nobo gespeeld zal worden.

De Curaçaose Voetbalbond heeft deze elftallen laten samenstellen door de twee oudste (actieve) internationale spelers, en wel Alex Sentiago en Antionne Maduro; de laatste kan wegens een lichte blessure niet aan deze wedstrijd deelnemen.

Na zorgvuldige overweging hebben de samenstellers besloten de navolgende op het veld te brengen, t.w.:

PUNDA:

Grovell (SUBT)

Jandroep (SUBT) — Rosina (Scherph.)

Bakhuis (SUBT) — Thodé (Scherp.) — M. Davelaar (Feyen.)

Pietersz (SUBT) — Mario (Feyen.) — Bosch (SUBT) — Nahr. Sr. (Scherp.) — Bernabela (Feyen.)

Reserves:

Salcedo	SUBT	V. Evertsz	SUBT
Doran	SUBT	F. Jansen	Feyenoord

O

OTRABANDA:

Rondijk (Volh.) — Suarez (RCC) — G. Pardo (J. Hol.) — Panneflek (RCC) — Prince (RCC)

H. Leers (J. Hol.) — A. Sentiago (J. Hol.) — Isidora (Volh.)

Atalida (Herc.) — Hollander (RCC)

Vos (RCC)

Reserves:

Clarence	Volh.	van Eck	Volh.
de Koop	Transv.	Bosnie	Transv.
M. Pardo	J. Holland	Royer	J. Holland
de Castro	Volh.		

Zoals bemerkt zal worden, hebben de voetballiefhebbers op 11 Juni op Mundo Nobo alle gelegenheid hun hart op te halen.

Wegens verhindering van enkele spelers is het elftal van de Punda gewijzigd.

HET BESTUUR.

Waar mensen zijn, daar zijn gebreken. Op ieder gebied van mensenwerk. Dat kan nooit geheel buitengesloten worden. Daarmee moet men altijd rekening houden. Wie van zichzelf of van anderen veronderstelt zonder gebreken te zijn, die mag de beste bedoeling ter wereld bezitten, hij mist de nodige wijsheid des levens.

Geluk is innerlijk evenwicht.

De waarheid is naakt, omdat de leugen haar kleed nodig heeft om zich te vermommen.

Veel vrede en geluk, veel vriendschap en liefde hebben schipbreuk geleden op de onderzese klip, die men misverstand noemt.

Vele mensen vragen raad, maar bedoelen goedkeuring.